

Afhørelse er tilendebragt, kan Modparten, inden det aftræder, faae det underkastet en ny Afhørelse, hvortil den, som oprindeligt har ført Vidnet, atter kan stille Modspørgsmaal.

§ 183.

Afviiger et Vidnes Forklaring under Hovedforhandlingen fra dets Udsagn under Forundersøgelsen bør det ved dertil sigtende Spørgsmaal søges bragt til at indbrømme Afvigelsen og forklare Grundene til samme. Opnaaes dette ikke, bliver det paagjældende Sted i Underfølgelsesakterne at oplæse og foreholde Vidnet.

§ 184.

Efterat et Vidne er afhørt af Overanklageren og den Anklagedes Forsvarer, kunne Dommerne og Rævningerne stille Spørgsmaal til det, hvilket ogsaa med Formandens Samtykke kan finde Sted under Afhørelsen. Det er navnlig Formandens Pligt, saafremt han finder Noget uklart eller ufuldstændigt i Vidnets Forklaring, at søge dette oplyst eller fuldstændiggjort ved selvstændige af ham stillede Spørgsmaal. Fremdeles kan den Forurettede med Hensyn til sin Erstatningspaastand forelægge Vidnet dertil sigtende Spørgsmaal.

§ 185.

Alle de Spørgsmaal, der reise sig under Bevisførelsen angaaende Overanklagerens eller Forsvarerens Ret til at fremsætte Spørgsmaal eller Vidnernes Forpligtelse til at besvare dem eller med Hensyn til andre Bevisførelsen vedkommende Punkter, afgjøres af Retten.

§ 186.

Efter hvert Vidnes Afhørelse bør det Spørgsmaal forelægges den Anklagede, om han har Noget med Hensyn til den afgivne Forklaring at fremsøre.

§ 187.

Naar et Vidne er afhørt, forbliver det tilstede under den senere Bevisførelse, indtil Formanden tillader det at forlade Retten. Dog kan han under enkelte Dele af Forhøret lade et eller flere Vidner midlertidigt aftræde. Formanden kan ogsaa lade den Anklagede føre ud, naar denne ved at henvende sig til Vidnerne

søger at indvirke paa dem eller viser en forstyrrende og upassende Adfærd, og ikke efter en alvorlig Paamindeelse afholder sig fra saadan Fremfærd.

§ 188.

Er en Anklaget under enkelte Dele af Forhøret aftraadt, bør han efter igjen at være indladt i Rettsalen gjøres bekjendt med det væsentlige Indhold af de under hans Fraværelse afgivne Forklaringer, idet derhos det i § 186 Forestkrevne med Hensyn til samme bliver at iagttage.

§ 189.

Vidnerne maae ikke forelægge hverandre eller den Anklagede Spørgsmaal, men kunne begjære af Formanden paany at stedes til Afhørelse, naar de i Løbet af Forhandlingerne ville fuldstændiggjøre eller berigtige deres egne eller et andet Vidnes eller den Anklagedes Udsagn.

§ 190.

Vægrrer et Vidne sig uden gyldig Grund ved at svare, kan det af Retten idømmes Bøder indtil 200 Rb. eller simpelt Fængsel indtil 30 Dage; og gjør saadan Vægrring det nødvendigt at udsætte Sagen, skal Vidnet derhos erstatte de herved forarsagede Omkostninger.

Vedbliver Vidnet desuagtet sin Vægrring, kan Formanden, naar Forklaring er afgiven under Forundersøgelsen, lade den oplæse.

§ 191.

Med Undtagelse af det i Slutningen af foregaaende Paragraph samt det i § 183 nævnte Tilfælde kan et Vidnes Forklaring under Forundersøgelsen kun oplæses, naar Vidnet siden den Tid er afgaaet ved Døden eller har mistet Fornuftens Brug eller er sygt, uden at der er noget rimeligt Haab om dets snarlige Helbredelse, eller naar Vidnet er bortreist, uden at dets Opholdssted vides, eller opholder sig udenfor Kongerigets Grændser, eller hvis dets Møde ellers er umuligt paa Grund af uovervindelige Hindringer; men selv i de her angivne Tilfælde kan Oplæsningen kun tilstedes, naar Overanklageren, forsaavidt han dertil har været istand, i Overensstemmelse med § 143 har meddeelt Anklagede den fornødne Underretning.